

holder mig til den samme Folketælling som sidste Gang, ville ca. 182,000 Personer falde ind under denne Lov foruden et mindre Antal til Kommunikationsvæsenet hørende Personer, som jeg ikke har kunnet bestemt angive, jeg mener særlig Personer beskæftigede ved Søfarten — ikke ved Fiskeri — men ved Koffardisart. Over 200,000 Personer antager jeg i hvert Fald ikke der vil blive Tale om, inklusive Bergs Udvidelse. Jeg har dem specificerede paa samme Maade som ved det foregaaende Lovforslag og er til Tjeneste med Tallene. Af de 182,000 Personer skulde der blive ca. 159,000 Mænd og ca. 23,000 Kvinder; en Præmieberegning, foretagen af samme Personer, som havde beregnet Udgifterne ved det Lovforslag, vi havde til Behandling forleden Dag, har givet til Resultat, at med 13½ Kr. som aarlig Præmie ville de 159,000 Mænd kunne forsikres, og de 23,000 Kvinder for 3½ Kr. om Aaret. Dette vilde medføre en samlet Udgift af 2,226,000 Kr. Men, det bør her erindres, at siden afdøde Berg indbragte dette Forslag, have vi jo faaet en social Forsørgelses-Lovgivning. Vi havde faaet en Lov om Statstilskud til Sygekasser og en Alderdomsunderstøttelseslov samt en ny Fattiglov, og jeg kan ikke se rettere, end at særlig efter at vi have faaet Loven om Statstilskud til Sygekasser, vilde det være naturligt, om vi bleve enige om, at den forbigaende Arbejdsudhygighed efter Ulykkestilsfælde forblev henvisse til Sygekasserne. Det er ikke blot af økonomiske Grunde, jeg vilde foreslaa det, men ogsaa af andre. Jeg tror ikke, Berg har haft Ret i at foreslaa saa høje Dagpenge, som her er foreslaaet, i alt Fald ere sagkyndige af den Mening, at de to Trejedele af Lønningen er for meget og ikke uden Betænkelse, særlig naar dertil kommer Sygekassespørgsø. Jeg vil ogsaa i den Henseende være i Overensstemmelse med Regeringen, som jo altid har foreslaaet, at der skulde finde en Bortskæring Sted af et ikke ganske kort Tidsrum, selv om det ikke blev saa langt som det, Arbejdskommissionen foreslog. Men jeg kunde ogsaa af den Grund slutte mig til, at man medtog Invaliditetstilfælde af vedvarende Bestaffenhed og Forsørgelse efter Død, at man utvivlsomt derved vilde give den i øvrigt i saa god Gang og af saa udmærkede Hænder administrerede Sygekasselovgivning et mægtigt Stød fremad. Naar vi borttog den første Tids Forsørgelse fra denne Lov, og lod den forblive hos Sygekasserne, vilde det dog vist blive nødvendigt at faa et Tillæg til Sygekasseloven, som forpligtede Syge-

laskerne til at støtte de forulykkede i et lige saa langt Tidsrum, som denne Lov ikke tager dem med; thi det gif jo ikke an, at de i noget Tidsrum ikke havde nogen Understøttelse, naar de dog havde været saa forsynlige at melde sig ind i en Sygekasse. Borttage vi Dagpengene i de første 26 Uger, vil det medføre en Reduktion af omtrent 1 Mill. Krøner, og der vil der blive en Udgift af omtrent 1,200,000 Kr. om Aaret ved Loven. Om nu den større eller mindre Halvdel, som man undertiden tillader sig at udtrykke sig, falder paa Kommunerne eller paa Arbejdsgiverne, skal jeg ikke kunne udtale nogen bestemt Mening om. Jeg tror, det vil falde nogenlunde lige; dog ville Fiskerne veje stærkt til for Kommunerne, men de ere jo paa den anden Side netop blandt dem, vi saa overordentlig gerne vilde have med.

Jeg vil nu takke Dem for den Opmærksomhed, hvormed De har hørt paa mig, og anbefale Lovforslaget til Tingets Betsvilje. Jeg haaber, at i alt Fald noget af, hvad jeg her har sagt, maa have interesseret Dem og især, at det maa kunne blive til Nytte for det Arbejde, som forestaar, og som jeg bestemt haaber vil føre til et lykkeligt Resultat ved alle gode Kræfters Samvirken til denne vigtige Sags Fremme.

Indenrigsministeren (Hørring): Regeringens Forslag om Arbejdernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilsfælde under Arbejdet, som forelaa i Rigsdagen i 4 Samlinger indtil 1891—92, var bygget paa det Princip, som blev udhævet af det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), nemlig dette, at de Erhvervsvirksomheder, som vare forbundne med særlig Fare for Arbejderne, burde bære Følgerne af de for Arbejderne indtrufne Ulykkestilsfælde. Men dette Princip var i Regeringsforslaget gennemført paa en ganske anden Maade end den, hvorpaa det ærede Medlem fra Aalborg tænker sig det gennemført. I Stedet for at fastholde, at det var selve Virksomheden, der skulde være afgørende for, om der var Fare til Stede for Arbejderne med Hensyn til Ulykkestilsfælde, stillede Regeringsforslaget sig paa det Standpunkt, at man søgte at fastslaa, hvilke Erhvervsgræne det var, der medføre saadan Fare, om man end naturligvis ved denne Afgørelse holdt sig til den med Erhvervet forbundne Virksomhed. Ved Udførelsen af dette gif man ganske vist vidt, idet man opstillede Landbrug, Fiskeri og Søfart som saadanne særlig farlige Erhverv. For Industriens Bedkommende udsondrede Lovforslaget de enkelte Virksomheder, der mentes at medføre Fare, men ogsaa her er det i